

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KIKÜLDÉS A SZENT SZOLGÁLATRA (Máté 28:18-20)

Húsvét reggelén mennyei hírnök közölte, hogy Jézus nincs a sírban, mert feltámadt. Övéinek többféleképpen megjelent a negyven napon át, mely teljesen meggyőzte, kicserélte őket. A fel-

támadás örömezenete mind napjainkig beharangozza a földet. Az élet győzött a halál felett.

Máté evangélista, mint a szem és fül tanúk egyike, leírja alapigénken a Győztes Krisztus találkozásait tanítványaival Galileában, a hegyen. Azok, amint meglátnak a mestert, eléje borulnak. Az Úr hozzájuk megy és rájuk terheli a nagy misszióparancsot, a világevangelizálás nagy és szent parancsa ez. Megváltó Urunk ma is három igen szükséges tényre hívja fel tanítványai figyelmét, amit szívükbe és elméjükbe kell zárjanak, mert azok nélkül lehetetlen a szent szolgálat elvégzése.

1. Megismerteti Önmagát tanítványaival

Sok kedves élményük van már eddig is a Mesterükkel. De most úgy mutatkozik be, mint soha eddig. Azt mondja nekik: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön!” Jézusnak ez a kijelentése meghatározza további életüket és végzendő szolgálatukat. A megbízatás minden erőnket meghaladja. Számolnunk kell azzal, hogy kemény, ádáz harcot kell vívnunk lelkünk gonosz ellenségével, a sáttánnal és egész hadával. Minden percben tudnunk kell, ki az, aki minket a szent szolgálatra kiküld, megbíz. A Szentlélek segítségével szüntelen előttünk, bennünk éljen a mi Urunk, és az Ő kijelentése. - Megbízó Urunké minden hatalom! Senki sincs hozzá hasonló. Ő teljes hatalommal rendelkezik. Legyőzött minden ellenséget, kételyt, félelmet, bűnt, Sátánt, halált. Minden helyzetben, mindenütt teljes bizalommal legyünk iránta. Vegyük őt igénybe, számítsunk rá, mert Ő az Úr mindenek fölött.

Minden hatalom Övé - mennyen és földön! A szellemi és fizikai világban

egyaránt. Szolgálatunk a földet és a mennyet érinti. Jól jegyezzük meg az Ő szavát, mert szellemi és fizikai életünkben Ő biztos segítséget jelent számunkra. Számára nincsen lehetetlen, és bizalommal fölnézhetünk Reá. Ne feledjük el, ki Ő! A földön jól végezett munkánk után, nagy szeretettel vár reánk a mennyben, mert ott is Ő az Úr. Kijelentése által mi is szent bizonyossággal vallhatjuk hitre jutott tanítványaként: Én Uram és én Istenem! Hatalmas az ellenség, és annak táborá; kemény a reánk váró harc, de a mi Urunk a Mindenható Isten. Megbízhatunk Benne.

2. Meghatározza világosan a szent megbízatást

Nem mi magunk kell kitaláljuk, hogy mi is a mi feladatunk, mert ezt Ő értethetően megmondja, sőt megparancsolja küldötteinek. Ezt így közli velünk ma is:

– menjetek el, legyetek engedelmesek! Uratok vagyok, menjetek oda, ahová én küldelek benneteket. Ez az első lépés.

– Tegyetek tanítvánnyá minden népet! Hadd ismerjenek meg Engem, és kötelezzék el magukat követésemre.

folytatás a 3. oldalon

Ó, SION, ÉBREDJ, TÖLTSD BE KÜLDETÉSED

*Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed
Mondd a világnak: hajnalod közel!
Mert bántja Őt, ki népeket teremtett,
Hogy bárki éjben, bűnben vesszen el.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgett!*

*Lásd: millióknak lelke megkötözve,
Rabláncként hordoz sötét bűnöket;
Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztre
Mily gazdag élet kútja lett neked.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgett!*

*Mondd minden népnek: elveszett juháért
Mit tett a Pásztor, csodás szeretet!
Földig hajolt a kárhozott világért,
S meghalt alatt, hogy élhess odafent.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgett!*

*Küldj fiadból, akik nem hiába
Élvezik kincsét: hirdessék szavad!
Önts lelked értük győzelmes imába:
Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad!
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgett!*

*Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled,
Fölfedi titkát minden szív előtt.
Egy lélekért se érjen vádja téged,
Hogy temiatad nem látta meg Őt!
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgett!*

A.M. Thomson,
ford.: Cs. Tóth Kálmán

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Michael Kornya An Apostolic
Hero - by Bela Udvarnoki (6)

Kulcsár Attila lelkipásztorrá
avatása Louisvilleben

Sierra Leoneból - Füredi Kamilla

Mindenünk odaveszett, de a hitünk
megmaradt - Nyúl Zoltán

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Küldetés. Váratlan, ellenállhatatlan, csodálatos, alig hordozható, sorsfordító. A Megváltó hívása, küldése, misszióparancsa ma is hangzik. *Kulcsár Attila* is meghallotta, elfogadta. A fölkészülés hosszú esztendei után a gyülekezete felavatta, és kiküldte a munkára, amelyre ma is ugyanaz a szentlélek küldi eszközeit, mint a Cselekedetek 13-ban. Örülünk Attilával, a családdal és a gyülekezettel. A magyar baptista misszióba indul, ezért különösen is hálásak vagyunk, nem csak neki, hanem még inkább a misszió Urának. Várakozva várjuk, hogy vigye tovább, Ő vigye tovább és tegye eredményessé ezt a szolgálati utat. De ne csak várjuk, hanem imádkozunk is érte, meg értük: *Kulcsár Attiláért és családjáért.*

Testvéri összefogás. A Délvidéki magyar baptista misszió vezetőjének a háza március végén teljesen leégett. A szomorúság mellett örömmel érzékelek egy határtalan összefogást *Nyúl Zoltán* testvérék megsegítésére. Nagyra értékelem a környezetében élő, őt igen jól ismerő egyének és társadalmi szervezetek segítőkészségét, melyet a média pozitív lelkiségű híradásai megmozgattak. Örülök a magyarországi szeretet szolgálat azonnali segítségének -*Nyúl testvér* velük régóta kapcsolatban áll. De a legnagyobb örömöm abban a testvéri összefogásban van, ami a magyar baptista szövetségek és gyülekezetek testvérisége részéről jelentkezett. A MABAVISZ egyik gyümölcsét látom érlelődni. Központi szervezés nélkül jelentkeztek a segítségre a testvér-szövetségek – a magyarországiak, az erdélyiek és azután a többiek is. Ismerjük egymást, közösségünk van egymással.

Az anyagi segítségnyújtás lehetőségét olvasóinknak is felajánljuk. A szövetségünk pénztárosa, *Balla Zsigmond* testvér ezen az oldalon található címére küldött, a szövetségünk nevére kiállított és *Nyúl Zoltán* testvérenek ajánlott (memo) adományokat továbbítani fogjuk. Gyülekezeteinkben is tartunk céladakozást *Nyúl testvérék* építkezésére. Imádkozunk is értük!

**MABAVISZ TANÁCSÜLÉS ÉS
KONFERENCIA**

Május 10-12. Komárom, Szlovákia
Péntek: 14:00 elnökségi tanácsülés
Szombat: MABAVISZ konferencia

„Hogy mindnyájan egyek legyenek”
Helyszín: Komárom, Baptista Imaház,
9:30 - 17:00

18:00 ünnepi istentisztelet a Vox Nova
férfikar szolgálatával

Vasárnap: A gyülekezetek napja

Szeret az Úr.

*Nem jön soha nagy fényességgel,
Nem akarja, hogy elromoljanak
Szemeim, akik
Nagyon kívánnak látni téged.*

Nem *Ady Endre* sorai ezek – bár azok is lehetnének, hanem *József Attiláé*. Születésnapján - a magyar költészet napján - mi, akik istentiszteleteinken még ma is gyakran mondunk verseket, hálát adhatunk a sok szép gondolatért, rímért, vagy éppen nagy költőinkért, akik sokszor a mi gondolatainkat, harcainkat és örömeinket fejezik ki, valahogy úgy, ahogy mi sose tudtuk. Olyan sok gyöngyszeme van irodalmunknak! Ide emelek még egyet, ugyanettől a költőnkől:

*Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyenek kegyetlen árva!
... Tudod, szívem mily kisgyerek -
ne viszonzod a tagadást;
ne vakítsd meg a lelkemet,
néha engedd, hogy mennybe lásson.*
(Nem emel föl)

Figyelmükbe ajánlom még a *gyüleke-zeteink* és a *fiatalok* kapcsolatát tárgyaló írást, a *Cserepka Barna* által szervezett bolíviai missziós project újabb felhívását és *Füredi Kamilla* misszionárius beszámolóját.

Imádságos figyelmükbe ajánlom a hó végén esedékes *Évközi Gyűlést* -szövetségünk egyik fontos alkalmát -és az azt megelőző lelkipásztori csendesnapokat. Ugyanezt kérem a Komáromban rendezendő *MABAVISZ értekezletre és missziós konferenciára* is. (szerk)

KÖZGYŰLÉS

2013. június 28-30 között kerül
megrendezésre szövetségünk
106. közgyűlése a Ráma táborban.

További három-négy fontos alkalom.

A tavaszi ifjúsági találkozó
Alhambra, május 24-26.

Gyermek és tinitábor
Ráma július 1-7.

IFI tábornak is szívesen adunk
helyet Rámában, de az ezzel kapcsolatos döntést és annak szervezését az Ifjúsági szövetségtől várjuk.

Az elmúlt évek jó tapasztalataira építve ebben az évben is szeretnénk tartani **Házások hétvégéjét** Rámában. A tervezett dátum augusztus 30 - szeptember 2 (Labor day).

Püsök Dániel titkár, ÉAMBSz

KÜLDETÉS...

folytatás az 1. oldalról

– A tanítványokat a Szentháromság nevében keresztelejétek meg, merítsétek be! Hitvalló keresztséggel pecsételjék meg hitüket. Nyilvánosan vallják meg, hogy hisznek és követésemre egy életre elszegődtek.

– Tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek! Az Úr Szavát, Igéjét, a teljes Írást, Evangéliumot. Ahhoz sem hozzátenni, sem abból elvenni nem szabad. Nem egyebet, hanem az Ő parancsait kell megtartani! Nagy megbízatás és szent feladat. milyen nagy megtiszteltetés, és mekkora kegyelem a Mester általi megbízás. Őt hirdetni, hozzá hívni, segíteni az embereket. Ne térj el ettől soha, se jobbra, se balra! Hűségesen mindig bízzál Uradban. A többi az Ő dolga. A tanítvány legyen hasonló mesteréhez!

3. Velünk-létéről biztosít

Ennél kevesebb nem elég, és több sem kell. Azt mondja megbízó Urunk: „*Ímé én tiveletek vagyok minden napon, a világ végezetéig!*” A szent küldetésben lépten-nyomon velünk van. Ráutaltságunk nyilvánvaló. Nékünk is tudnunk kell, a Mesterünk jól ismeri. Ígérete biztos, építhetünk rá. Gyengeség, elakadás, megbotlás, talán elesés jöhet, Ő kéznél van. Segítsége igen biztos. Vedd igénybe. A lélekmentés szent szolgálatát csak Véle végezhetjük, akié minden hatalom mennyen és földön. Nemes, szép szolgálat. Igen nagy jutalma van. Indulj és végezd hűségesen nagy örömmel megbízó Urad parancsát.

Kulcsár Sándor, Kelowna BC

Kulcsár Sándor tiszteletbeli elnök testvér szövetségünket is képviselte Louisville, KY-ban, *Kulcsár Attila* lelkipásztori avatásán, 2013. március 17-én. Az itt közölt írás az avatás előtt, eredetileg angolul elhangzott szolgálatának írott változata.

*Továbbá, Atyámfiak,
amik csak igazak,
amik csak tisztességesek,
amik csak igazságosak,
amik csak tiszták,
amik csak kedvesek,
amik csak jó hírűek;
ha van valami erény és ha van
valami dicséret, ezekről
gondolkodjatok. (Fil 4:8)*

MIRŐL GONDOLKODJUNK?

Filippi 4:8

Az emberi elme soha, egyetlen pillanatra sem nyugszik meg. A gondolatból igen gyakran cselekvés lesz. Azért nem mindegy, hogy miről gondolkodunk, vagy nem gondolkodunk. A témát adó igevers így kezdődik: „*Amik csak...*” Ez a szörend arra is int, hogy ne szűkítsük le gondolkodásunk körét egy vagy csupán néhány -egyébként értékes- területre. Gondolkodjunk mindenben, ami csak arra érdemes! Ha leszűkítjük gondolkodásunk körét, sok értékes és hasznos megismeréstől fosztjuk meg magunkat és egyoldalúságba esünk. Különösen veszélyes ez hitelvi kérdésekben. Azonban úgy is megáll az ige, hogy csak arról gondolkodjunk, amelyek napi igénkben foglaltak. A nem megszentelt gondolatokat tartsuk távol magunktól! Ez pedig emberi oldalról csak úgy lehetséges, ha céltudatosan azokról gondolkodunk, amelyek kizárják azt, ami nem megszentelt. Ehhez Istentől kapott áldott segítő eszköz a Biblia. „*El ne távozzék e törvénynek könyve a te szád-tól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal*” (Józs 1:8). Nagyon fontos, hogy olvassuk rendszeresen a Bibliát. Hiszen enélkül meg nem ismerhetjük. De nem jár teljes haszonnal az igeolvasás sem, ha nem gondolkodunk az olvasott igén. A magát és akaratát kijelentő Isten az Ige és Lelke által szenteli meg életünket, gondolatainkat. Ha az élet általánosan ismert fogalmait - mint például igazság, jó hír, tisztesség, erény stb. - az Ige ismerete tölti meg tartalommal, az felette fog állni a közgondolkodásban ismert tartalomnak. Így lesz a gondolkodás életet formáló erővé, az Igéről való gondolkodás bizonyoságtévő létté. Ezekről gondolkodjunk!

Még nem ismerjük igazán és talán soha nem is lesz megismerhető az emberi lélekben rejlő erő. De ha Pál apostol szolgálatnak tekinti, hogy a rábízottakról naponta megemlékezik, attól pedig óv, hogy egymás ellen sóhajtozzunk, nyilván azért teszi, mert megismert valamit azokból a szellemi erőkből, amelyek már gondolati tevékenység által is teret nyerhetnek. Azért alkalmazzunk mi is szigorú mércét gondolati tevékenységünk megítélésében!

Oláh Lajos, Ihletett írárok (104. o.)

15 évvel ezelőtt hívta el az Úr *Oláh Lajos* lelkipásztor testvért, a magyarországi és az észak-amerikai magyar baptista misszió eredeti hangvételű, hűséges szolgáját. Írásaival emlékezünk rá.

KÜLDETÉSBEN

*Szent örület látomása,
v a k o n tett út állomása,
Damaszkusz, elég.
Megbízóid düh-özöne
életedre törve törne,
Paulus, feléd.*

*Három nagy út szent csodái,
magvetésed állomái,
gyülekezetek
fel nőhetnek gombamódra;
nem bocsát meg - bolond óra
felekezeted.*

*Nagy bűn eredménnyel élni,
Isten titkán nem henyélni;
ásod sirodat.
Hamis szívek ügyködése
csalárd módon csak neveli
lelki kínodat.*

*Életedre esküt tesznek:
inkább maguk is elvesznek,
meg nem menekülsz.
Feneketlen elfogultság,
iszonyú vallásos vakság!
Kezükbe kerülés.*

*Pogány jog. Róma oltalma
besegít a nagy udvarba,
császárod elé.
Nem ment meg a pusztulástól,
gonosz szívek ármányától,
Ímé ez jön feléd:*

*Munkatársak szélnek szállnak,
híveid mind máshoz állnak,
maradsz egyedül.
Bár őreid hozzád állnak,
- eljön napja a halálnak -
könyörtelenül*

megáldoztatol

NEM MEGYEK

*Hazám felett
Hírek karikáznak.
Hire, szele
A nagy változásnak.
Azt fogadtam,
Ha ezt is megérem,
Az idegent
Hazára cserélem.*

*Nincs változás.
A hírverés gonosz.
Csalfa csapdát
Csörget csak az orosz.
S bár örökre
Távolszakadt legyek,
Lépbe, törbe
Ép ésszel nem megyek.
(Torontó, 1989)*

Oláh Lajos versei

ÁHÍTAT

„De ha keresni fogod ott az Urat, a te Istenedet, megtalálod, ha teljes szívvel, lélekkel keresed.” (5Móz 4,29).

„A főneveket, melléneveket, számneveket helyettesítő névszókát névmásoknak nevezzük” – tanultuk a nyelvtanórán. Jogos hát a kérdés, mire utal az idézett bibliai mondatban szereplő „ott”, helyesebben „onnet”, vagy „onnan” névmás: A héber szöveg pontosabb fordítása ugyanis ez lenne: „De ha keresni fogod onnet az Urat...” Több évszázadnak kellett eltelti ahhoz, hogy Isten őszövétségi népe válaszolhasson erre a kérdésre, bár egyénileg szinte mindenkor embere megjárja ezeket a távolságokat a megígért áldások helye és alkalmái, ez ígért történeti megtapasztalása között. A száműzetésben élők jussa lett a távolból, az Ígért földjétől távoli Babilonból is Istent keresni és megtalálni.

Először is, azt tanítja nekünk ez az ősi ige, hogy „messziről” keresve is megtalálható az Isten. Az Istenre találás mindig kegyelmi állapot, és ezért helyhez vagy helyzetekhez sem kötött. Ő mindenkinek kínálja, elérhetővé teszi Önmagát, bárkinek, aki teljes szívvel és lélekkel keresi. Jézus Krisztusban olyan közel jött a latorhoz, hogy még a jogosan halálra ítélt bűnös is Isten Országulásának a bizonyosságával, üdvözülten szenvedhesse el az őt sújtó igazságos ítéletet.

Gondolkozzunk a keresésről is! A protestáns Biblia-fordítók két különböző ígért fordítottak a keresés szóval. A katolikus Bibliában viszont már érzékelhető a jelentésbeli különbség: „Ott majd újra **keresed** az Urat, és meg is találod, ha szíved s lelked mélyéből **vágyódsz** utána.” Ez utóbbinak származéka a Midrás, ami a zsidóság számára - az utókor tanulságára is szolgáló - kutatott és megértett igazságok jegyzéke lett. Más szóval, a keresés egzisztenciális következménye az a megtalálás, ami a keresőé, de a kereső sajátos élményen túl, van olyan következménye is, ami másokat, például a következő nemzedéket gazdagítja az Istennel való szövetségi kapcsolatnak az áldásaival, mint tanulságokkal is. Megfigyelhető Jézus tanításában is ugyanez: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek...” – ez az első, majd a keresőn túlmutató örök tanulság: „...mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgőnek megnyitattik.” (Mt 7,7-8). Eddig

tehát azt tanultuk ebből a gyönyörű ígéből, hogy az Élő Isten bárhonnét megtalálható, és a Találkozás olyan élmény, ami másokat is gazdagít.

Harmadjára, nem is annyira a keresés mikéntjéről, hanem inkább a keresőről olvassuk, hogy „teljes szívvel, lélekkel” teszi, amit tesz (keres, vágyódik, kér, zörget, stb.). Istent szeretni is így tanít bennünket az Úr Jézus (Mt 22,37-38). Teljes szívvel és lélekkel tenni valamit teljes eltökéltséget jelent, ami éppen nem holmi eszeveszett elszántság, hanem teljes valónkat és legjobb képességeinket igénybe vevő, céltudatos tevékenység. Az oktanulni kereső is találhat valamit, még az is, akinek nincs benne a keresésben a szíve. Évekkel ezelőtt az autók ütközőin éktelenkedett a felirat: „Try God!” (Próbáldozz Istennel!). Ugye, érzékeljük, hogy a Törvényt tanító Mózes, majd az „első és nagy parancsolatot” értelmező Úr Jézus ennél sokkal többet várnak el a „keresőtől” – és ez mit sem változtat azon, hogy az Istenre találás még mindig, még így is a legnagyobb kegyelmi lehetőség?

Mindnyáján ilyen keresők vagyunk. Jézus Krisztusban találkozunk vele mi is, mint az ígért szövetségünk kívül álló idegenek, akik reménység és Isten nélkül éltünk a világban. Távol voltunk, de közel kerültünk a „Krisztus vére által” – írja Pál apostol (Ef 2,12-13).

Imádkozzunk az érdeklődőkért, Krisztus-keresőkért!

Novák József

ISTEN

*Láttam Uram, a hegyeidet
S olyan kicsike vagyok én.
Szeretnék nagy lenni, hozzád hasonló,
Hogy küszöbödre ülhessek, Uram.
Odatenném a szívemet,
De apró szívem hogy tetszene néked?
Roppant hegyeid dobogásában
Elvész ő gyöngé dadogása
S ágyam alatt hál meg a bánat:
Mért nem tudom hát sokkal szebben?
Mint a hegyek és mint a füvek
Szívükben szép zöld tüzek égnek
Hogy az elfáradt bogarak mind
hazatalálnak, ha esteledik
S te nyitott tenyérrel, térdig csobogó
nyugalomban
Ott állsz az útjuk végén -
Meg nem zavarlak, én Uram
Elnézel kis virágaink fölött
(1925)*

KERESEK VALAKIT

*Tele vágyakkal zokog a lelkem
Szerető szívre sohase leltem,
Zokog a lelkem.*

*Keresek Valakit s nem tudom, ki az?
A percek robognak, tűnik a Tavas
S nem tudom, ki az.*

*Csüggedő szívvel loholok egyre,
Keresek valakit a Végtelenbe,
Loholok egyre.*

*Könnyim csorognak - majd kiapadnak:
Vágyak magukkal messzebb ragadnak -
Majd kiapadnak!*

*Búsán magamnak akkor megállok,
Szemem csukódik, semmitse látok -
Akkor megállok.*

*Lelkem elröppen a Végtelenbe,
Tovább nem vágyom arra az egyre,
A Végtelenbe.*

1921. október 31.

Martin Luther:

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

Erős vár a mi Istenünk,
Kemény vasunk és vértünk.
Ínségben együtt van velünk,
Megvált és harcol értünk.
Kél az ősi rossz,
Bajvető gonosz,
Csel vad fegyvere,
Erőszak övele,
A földön ő az első.

Önnön erőnk csak délibáb
És bizony esnénk esten.
De harcba küldte Egy Fiát
Értünk maga az Isten.
Kérded-é, ki az?
Jézus, az igaz.
Sok had, Egy a fő,
Nincs Isten más csak Ő,
Krisztus a Győzedelmes.

S ha földön ördög nyüzsgene
És elnyelni akarna,
Meg nem riadnánk – ellene
Győz hitünk diadalma.
A világi úr
Tombolhat vadul,
Semmit sem tehet,
Ő megítéltetett.
Megrendül egy szavunkra.

Él, áll az ige igazul,
Akárki vesse-hányja.
Táborainkra száll az Úr
szent Lelke, adománya.
Jóhír, nő, család,
Jószág, test, világ
Veszhet, vihetik
Veszendő kincseik',
miénk marad az ország

József Attila fordítása

CSÖNDES ESTÉLI ZSOLTÁR

*Ó, Uram, nem bírom rimbe kovácsolni
dicsőségedet.
Egyszerű ajakkal mondom zsoltáromat.
De ha nem akarod, ne hallgasd meg
szavam.*

*...
Csak egyszerűen, primitíven szeretném
most Neked elmondani, hogy én is
vagyok és itt vagyok és csodállak, de
nem értelek.*

*Mert Neked nincs szükséged a mi
csudálásunkra, meg zsoltárolásunkra.
Mert sértik füledet talán a zajos és
örökös könyörgések.
Mert mást se tudunk, csak könyörögni,
meg alázkodni, meg kérni.*

*Egyszerű rabszolgád vagyok, akit
odaajándékozatsz a Pokolnak is.
Határtalan a birodalmad és hatalmas
vagy meg erős, meg örök.
Ó, Uram, ajándékozz meg csekélyke
magammal engem.*

*De ha nem akarod, ne hallgasd meg
szavam.*

1922. július-augusztus

József Attila versei

A magyar költészet napja - április 11.

1964 óta József Attila születésnapján,
április 11-én ünneplik meg Magyaror-
szágon a költészet napját.

Azt gondolom, hogy a magyar költé-
szet világviszonylatban is kiemelkedő.
Legnagyobb költőink nagyon sok isten-
es, vagy Isten-kereső verset írtak. Ezek
egy része gyülekezeti alkalmainkon is
"szavalható", nagyobb része azonban
csak a versszerető hívő ember belső kin-
csei között szerepel. Az egyik főlemel,
a másik alázatban tart, vagy az Istenhez
találás lehetőségének korlátaira mutat.

Ünnepeljünk most József Attila néhány
istenes versével. A versek Istenről szólnak
és az Őt kereső emberről.

Amerikai diákok és a keresztyénség - Barna Group kutatás

Január végén Magyarországon kör-
bejárta a lelkipásztorok és gyülekezeti
munkások e-mailes postaládáját egy le-
vél, ami a *Hetek* című vallásos folyóirat
egyik cikkét ajánlotta figyelmünkbe, ez-
zel a kiemelt címmel: **Amerikai diákok
60%-a hagyja el gyülekezetét és hitét.**

Az elveszett generáció címmel Luk-
ács András a Barna Group igazgatója,
**David Kinnaman: You Lost Me: Why
Young Christians Are Leaving Church
and Rethinking Faith** című könyvét
ismerteti. Az interneten több videó is
fenn van a könyvről; érdemes megnézni,
vagy a könyvet megvenni.

A jelzett könyv ismertetésből idézünk:

"A közelmúltban végzett felmérései
alapján Kinnaman arról van meggyő-
ződve, hogy a gyülekezetektől, illetve
a hittől való elszakadásnak az egyik fő
oka a bibliai műveltség hiánya, aminek
következtében valójában gyenge a hitük.
A szerző szerint a bibliai műveletlenség
(az utóbbi időben) még jellemzőbb lett a
fiatal generációban...

A felmérés szerint a megkérdezett
fiatalok mintegy harmada mondta azt,
hogy a gyülekezet unalmas, 24 szá-
zalékuk azt, hogy a hitük lényegtelen
a karrierjük vagy érdekeik szempont-
jából, 23 százalékuk vélte úgy, hogy a
gyülekezet nem készíti fel őket a valós
életre, ugyancsak 23 százalék vélekedett
úgy, hogy a Bibliát nem elég világosan
vagy nem eleget tanítják a gyülekeze-
teikben, valamint 20 százalékuk nyilat-
kozott úgy, hogy Isten hiányzik a gyü-
lekezettel kapcsolatos tapasztalatukból.
A gyülekezetbe járó tinédzserek nagy
része ugyanakkor úgy vélekedett, hogy
a Biblia tanításait nagyon jól ismeri. Ha
azonban bizonyos tanítások részleteire
kérdtek rá, akkor a tinédzserek túlnyomó
része nagyon rosszul teljesített. A felmérés
kimutatta azt, hogy az önbi-
zalmuk jóval meghaladta a valóságos ismereteiket... Kinnaman szerint mindez
egy alázat nélküli hitet eredményez. „Ha
már mindent tudsz, amit tudni kell, és
mindenki azt mondta neked, hogy úgy
vagy jó, ahogy vagy, ha azt gondolod,
hogy az Isten feladata, akiben hiszel, az,
hogy jól érezd magad a bőrödben, akkor
nincs sok okod, hogy Jézus lábaihoz ülj,
és a tanítvány alázatos életét éld. Ahhoz,
hogy a következő generáció Jézust tudja
követni, meg kell tanulnia megalázkodni –
hasonlóan az előző generációkhoz” –
véli David Kinnaman.

A szerző szerint a következő generá-
ció két lehetőség közül választhat: vagy
elmélyíti a hitét és ismereteit a Jézus-
központú evangéliumban, vagy továbbra
is ragaszkodik a hit amerikanizált
változatához, „amelyet azonban el fog
söpörni a legkisebb szél is”.

Eddig az idézet a *Hetek* folyóiratból.

Megbízható kutatók által végzett sta-
tisztikai számokkal nem érdemes vitat-
kozni. (A George Barna Group kutató-
sáit, publikációit általános elismerés
kíséri.) Hasznosabb szembe nézni vele,
mégpedig önvizsgálatot tartva. Vajon
nálunk is így van? Egyébként a könyv
nem csak tükröt tart (ami elég ijesztő
képet mutat), hanem megoldásokat is
javasol.

Hála az Úrnak, amerikai magyar bap-
tista gyülekezeteinkre nem jellemző ez a
kép. De ifjaink ugyanabban a közegben
élnek, mint kortársaik. Neveljük azért
gyermkeinket a gyülekezeteinkben
alázattal, sok imádsággal, a velük való
személyes kapcsolatunkat feltve-őrízve,
ígét és hiteles életpéldát élve eléjük!

Egyik magyarországi fiatal lelkipász-
tor társam a problémára jó gyakorlati
választ adott, amikor arról írt, hogy ő
viszont szereti a gyülekezetet. Az ő gon-
dolataival fejezzük be ezt a témát. (HG)

Amikor az egyház elnéptelenedése a
szemünk előtt történik, szükség van az
emberek meggyőzésére! En így szok-
tam érvelni, hogy **szeretem a gyüleke-
zetet...**

1) *annak ellenére, hogy nem tökéletes.
Ha az volna, én nem illenék bele. Én is
tökéletlen vagyok, akárcsak a gyüleke-
zet.*

2) *annak ellenére, hogy sokan kriti-
zálják, és néha jogosan! Mégsem szé-
gyellem, hogy annak tagja vagyok.
Imádkozom érte, és szeretnék valamivel
hozzájárulni, valamit tenni, hogy álla-
pota jobbra forduljon.*

3) *mert a gyülekezetben tanulom, mit
jelent hinni. A hitre szükségem van, bár
sokszor elég nehezen tudom azt megfo-
galmazni. De igyekszem magam ebben
gyakorolni. Mivel hitem a hétköznapi-
ban próbáknak van kitéve, ezért azt a
gyülekezetben erősítem.*

4) *mert a gyülekezet kisegít engem,
amikor hitemben felületessé, sőt közöm-
bössé kezdek válni. Tudom, ezek napja-
ink legnagyobb kísértései, és sajnos ész-
revétlenülül sokszor ezeknek az áldozata
vagyok. Eppen ezért még inkább szüksé-
gem van a gyülekezetre.*

5) *mivel a gyülekezetben olyanokkal
vagyok együtt, akik hozzám hasonlóan
keresik az eligazítást a mai zavaros
világban. A gyülekezetben Isten Igéje
mindnyájunknak mutatja a jó utat, a hely-
es megoldást.*

6) *mert a gyülekezet önmagán túl mu-
tat, benne másokkal és Krisztussal talál-
kozom. Sőt még sokkal többet jelent: a
gyülekezet utat mutat az örökkévalóság
felé!*

Zsolt Filemon

LOUISVILLE

LELKIPÁSZTOR AVATÁS

"Az Úr szava szerint mennek vala Izráel fiai..." (4 Móz 9:18)

Különös érzések között és kérdésekkel felpakolva készültünk és indultunk a családjunk számára, de lehet, nem utolsó sorban, a magyar baptista misszió számára is jelentős eseményre, lelkipásztor avatásra Louisville, Kentucky-ba. Március 17-én, vasárnap a *Westport Road Baptista gyülekezetben* ünnepélyes kezetek között a családi kör és a gyülekezet jelenlétében sor került *Kulcsár Attila* lelkipásztorrá avatására.

Attila és családja 2001-ben Isten vezetése alatt arra az elhatározásra jutott, hogy mindent felszámolva (manadzser pozíciót (Lechters Housewares), az egy évvel ezelőtt vásárolt családi házat stb.), New York-ot itt hagyva beiratkozik a *Déli Baptista Teológiai Szemináriumba* és leköltözik Louisville KY-ba. Mondani sem szükséges, a családot egy kissé ledöbbenettette ez a számunkra "hirtelen" hozott döntés. Elfogadtuk a döntést, mert mi mást tehet egy jó hívő ilyen esetben? Mint idősebbik testvér, Attilával - az egy év korkülönbség ellenére - kb. három éven át együtt indultunk egy-ugyanazon egyetemre, a közösen vásárolt autóval, ugyanabban a foci csapatban mérköztünk... tehát meg kell vallanom, egy kicsit csalódtam, amikor a nem várt bejelentés megütötte a fülem

nem azért költözött Louisville-be, hogy szabaduljon a kérdéseinktől, hanem azért, hogy egy mélyebb küldetésnek és elhívásnak tegyen eleget, aminek nem lehet és nem szabad ellent állni, vagy nemet mondani (És 55:8-9).

Ahogy hallgattam Attila bizonygatótevéseit ezen az alkalmon, és a terveit, amit az Úrtól kapott, újból kezdet velem forogni a terem, de most már nem voltam egyáltalán meglepődve. Az útirány Sarasota, Florida, nem is csak majd, hanem most a nyáron! Mert, - érvelt tovább -, ott több mint 90,000 magyar lakik, és

Kulcsár Attila és Ibolya, gyermekeikkel (balról: Laura, David és Nikki) a gyülekezet előtt.

még nincs magyar gyülekezet, semmilyen felekezet belüli! Bennem újból kezdet az óember ágaskodni és érvelni. Na lássuk csak sorba, *Rev. Larry Pursiful*, az idős segéd pásztor 15 éves szolgálat után kész a nyugdíjra, sőt már szóba is jött, hogy Attilára gondol a Westport Road Baptista gyülekezet; igaz, hogy nem magyar, de hát az is misszió, na meg persze a ház eladás, majd vétel

száma alapján, a missziós lehetőségek és Istennek különös indítása, Lelke munkája nyomán született meg. Majd azt követően jött az alkalom egy Floridai útra, ahol Isten csodálatos módon megszerettette Attilával és Ibolyával Sarasota városát és környékét is. Attila kifejezte félelmét azzal kapcsolatban is, hogy mi lesz akkor, ha talán Ibolya, a felesége, nem hangolódik úgy rá erre a tervre, de ez a félelem is eloszlott, amikor észrevette, hogy Ibolya a tengerparti homok mintáit kis üvegekben hazahozta. Egy kis üveg homok mintát nekem is sikerült New York-ba hoznom, ami mint egy emlékeztető jelként is szolgál a magyar missziómunkáért való imádkozáshoz. Attila azt is elmondta, hogy több ajtó is megnyílt előtte a Floridai úton. Találkozhatott hasonló tapasztalatú etnikus misszió munkásokkal, akik tanácsaikkal és tapasztalataikkal erősítették őt, és imában való támogatásukról biztosították a most induló magyar missziót. A helybeli baptista gyülekezet pásztorával is felvette a kapcsolatot, aki biztosította támogatásáról, és annak lehetőségét is szóba hozta, hogy otthont találjon a jövőbeli magyar csoport a gyülekezet épületén belül.

A 12 évi Louisville-i tartózkodás után Attila és családja irányt változtat, új misszió mezőre költözik, Sarasota Floridába. *"Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak vala Izráel fiai; és azon a helyen, ahol a felhő megáll vala, ott útnek vala tábor Izráel fiai."* (4Móz 9:17)

Attila képszovege, angolul (Facebookról): Experiencing the blessing of fellow believers, missionaries, my current pastor, my dear wife, and my Dad through the laying on the hands. Kulcsár family picture with Zoly and Zica Bogdan.

"költözünk", de lehet, leginkább a szívem. Önző módon mérlegettem a veszteséget. Jó testvérnek, barátoknak, közös élményeknek most csak úgy, egyik napról a másikra, búcsút kell mondani. Vissza nézve, szemem előtt van a számtalan alkalom, ahogy neki álltunk Attilának, és amolyan hívő módon vizsgáztattuk a meggyőződése felől. Mindennek ellenére ma meg vagyok győződve arról, hogy

stb. Tovább hallgattam, ahogy mondta és magyarázta és hozta az ellenérvet: a dédnagyapám, nagyapám, az édesapám misszió munkások, utazó misszió munkások, és én ebben nőttem fel, ezt láttam, és én is ezt szeretném tenni meggyőződésből, nem csak hagyományból!

Döntése a Floridába való költözéssel kapcsolatosan is érdekes módon született meg. A fent említett magyar lakosok

Kérdésekkel felpakolva indultunk és érkezünk Louisville KY-ba. Isten elvette a kérdőjeleket, válaszokat adva kérdéseinkre, vezetéséről biztosított lépésről lépésre, egészen a célig. Nyitott ajtót adott eléünk, a magyar misszionának van jövője! Isten nem mond le rólunk, mi miért tennénk ezt? Mi tehát a feladatunk? - kérdezzük önkéntlenül? Az első: figyelni a „felhőre”, Isten jelenlété-

re életünkben. Majd követni, nem akár-hogyan, hanem azonnal! Az Izráel fiainak ott a helyük, ahol az Úr van! Ő csak az engedelmeseket tudja megáldani, és áldásának gazdag folyóit ott tudja ki-árasztani mások életére is, ahol az Isten-ismeret az engedelmességgel párosul.

Alex Kulcsár, New York

A Westport Road Baptist Church-ben (Louisville, KY) misszionárius avatásra került sor március 17-én, a vasárnap reggeli istentisztelet során, Kulcsár Attila számára.

Attila édesapja, Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztor, az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke végezte az avatásra szóló megbízást az Úr Jézus tanítványokat kiküldő igéi alapján. Ezután Attila bizonyosságot tett keresztyén életéről, és elhívásáról a misszionáriusi szolgálatra, a floridai magyar leszármazottak között. Bogdán Zoltán áldást kérő imával - angolul és magyarul - kérte Istent, hogy áldja meg Attilát és családját eb-

**Kulcsár Sándor tv. igei üzenete
a március 15-i ünnepélyen**

ben a küldetésben. Az igehirdetés után - amelyet a gyülekezet lelkipásztora Dr. Chip Pendelton végzett -, a diakónusok, Kulcsár Sándor, Attila felesége Ibolya és Bogdán Zoltán kézrátétellel és imával indította útnak Attilát. Imában kért áldást Attila szolgálatára Jim Mckinley is, a Southern Baptist Convention misszionáriusa, aki 34 évet szolgált Bangladesben az International Mission Board-on keresztül. Az istentisztelet záró imádságát Kulcsár Attila testvér végezte.

Nemzeti ünnep - Március 15.

A Louisville-i Magyar Baráti Kör vascsorát szervezett március 15-e megünneplésére. Attila családtagjai is velünk voltak, akik részt vettek az avatási istentiszteleten. Vacsora után sorban köszöntötték a jelen valókat, és bemutatkoztak a Louisville-ieknek. Az együttlét végén Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztor Isten igéjéből is szólt a jelenlévők-höz.

Bogdán Zoltán

SZOLGÁLUNK VAGY SZÓRAKOZTATUNK?

Egy tévtanítás kezdett beszivárogni a hitvalló keresztyének soraiba, méghozzá olyan hallatlanul durva módon, hogy ezt még a legrövidlátóbbaknak is észre kellene venniük.

A Sántán ravaszul rászedi a gyülekezeteket azzal, hogy a megbízásuk: szórazozást felkínálni az emberek megnyeréséért. Emiatt a gyülekezetek bizonyosságai egyre inkább ellaposodtak. A puritánok még pontosabban fogalmaztak: az emberek érdektelenek lettek, és a világi befolyásokat nem vették már olyan tragikusan, és ezt egyes gyülekezetek eltűrték. Ma már hivatalosan is alkalmazzák, úgy érvelve, hogy így nagyobb tömegeket érhetnek el.

Ellenvetésként

Először is: az Írásban sehol sem olvasható, hogy a keresztyén közösség feladatai közé tartozna az emberek szórazoztatása. Amennyiben ez mégis hozzátartozna a szellemi tevékenységhez, akkor ezt Krisztus nem említette volna? Ő ezt mondta: *"Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek"* (Mk 16,15). Ez eléggé érthető. Éppen ilyen érthető lett volna, ha ehhez még hozzáfűzi: *"És azoknak, akik az evangéliumot nem kellő érdeklődéssel fogadják, ajánljatok fel szórazozást."* De ilyen szavakat sehol sem találunk. Úgy tűnik, hogy ilyesmire nem is gondolt.

Vegyünk egy másik Igehelyet: *"Ő adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus Testének építésére"* (Ef 4,11-12). Hová soroljuk be a mókamestereket? A Szentlélek nem említi őket. Miért üldözték a prófétákat: mert megnevetették az embereket, vagy mert vonakodtak ettől?

Másodszor: a szórazoztatás felkínálása közvetlen ellentétben áll Krisztus és mindegyik apostol tanításával és életével. Mi volt a gyülekezet álláspontja a világgal szemben? *"Ti vagyok a Föld sója"* (Mt 5,13), nem pedig vattacukorja. A sót elutasítják, (örömmel) le sem nyelik. Rövid és kemény volt a kijelentés: *"... hagyd a halottakra, hogy eltemessék halottaikat!"* (Mt 8,22) Jézus ezt szent komolysággal értette. Ha Krisztus több, vidámabb és kellemesebb elemet épített volna be a prédikációjába, akkor az nem ártott volna a népszerűségének (pl. a Jn 6,60-69-ben olvasható esetről). Arról

nem olvastam, hogy ezt mondta volna: *"Szaladj utánuk, Péter, és mondd nekik, hogy holnaptól egészen új stílusban tartunk istentiszteletet, attraktív módon, rövid prédikációval. A népnek egy kellemes estét fogunk szerezni. Mond el nekik, hogy biztosan igen jól fogják magukat érezni. Siess, Péter, nekünk az embereket valahogy ide kell gyűjtenünk!"*

Az Úr Jézus könyörületes volt a bűnösökhöz, sírt miattuk, de szórazoztatni sohasem próbálta őket. Hiába is keresgélünk az újszövetségi levelekben vagy az evangéliumokban szórazoztatásra utaló igehelyeket. Helyette az üzenet így hangzik: *"Tartsátok tisztán magatokat a világtól!"*

Az első keresztyének végtelen bizalommal voltak az evangélium iránt, és nem volt szükségük egyéb kellékekre. Miután Pétert és Jánost nyilvános prédikációik miatt elfogták, a gyülekezet imára gyűlt össze (Csel 4). De könyörgésük nem így szólt: *"Uram, add meg a Te szolgálóidnak, hogy ártatlan és bölcsen átgondolt szórazozás által megmutassuk ezeknek az embereknek, hogy mi keresztyének vidám, jó kedélyű nép vagyunk."* Ők nem hagytak fel azzal, hogy Krisztust hirdessék; nem volt idejük szórazoztató műsorokat szervezni. Az üldözéstől szétszórva mindenhová elmentek, és hirdették az evangéliumot. Feje tetejére állították a világot. Ez a különbség közöttük és közöttünk, mai keresztyének között. *"Ő, Urunk, tisztítsd meg a gyülekezeteket minden restségtől és badarságtól, amivel a Sátán terhelte meg őket, és vezess minket vissza az apostolok küldetéséhez!"*

És végül: a keresztyén szórazoztatás célt téveszt, mert az új megtérők között hatalmas károkat okoz. Hagyd csak, hogy a gondtalanok és gúnyolódók megköszönjék Istennek, hogy a közösség eléjük ment féltűg, hogy felálljanak, és bizonyosságot tegyenek. A szórazoztatással egybekötött evangelizáció senkit sem indít valódi megtérésre.

Megoldásként

Amire ma szükségünk van: az Isten Igéjének hittel való tanulmányozására, a komoly lelki élettel egybekötve, amelyből gyümölcs terem, egyik a másik után. Biblikus oktatásra és irányításra van szükségünk, amely értelmünket és szívünket oly módon érinti meg, hogy attól lángra lobbanjunk.

C. H. Spurgeon (1832-1892)

MICHAEL KORNYA AN APOSTOLIC HERO (6)

by Béla Udvarnoki*

THE VICTORY (2)

Kornya, wise as he was, did not cherish illusions about people. He knew that they are fallible. In spite of his vigorous examination of the candidates for baptism he saw a few backsliders. He admitted tartly that he baptized a few devils. He had a unique view about members who became Baptist by tradition or who were guided into membership by Baptist parents without experiencing conversion. These are, as he said, like young foxes, tamed, or like wild geese in captivity. As soon as they grow up they run or fly away.

He was an unusually successful "preacher", although he never heard the word "homiletics, or rhetorics". He knew instinctively that the effective preaching does not necessarily depend on the arrangement of the sermon or on its artistic delivery: the content is what counts if the preacher is not talking between quotation marks but tells his own experience. He had this to say about the length of the sermon:

"The first fifteen minutes touch the heart, the second fifteen minutes touch the ears, the third touch the benches, and the fourth the walls."

Besides his Gospel messages, he preached with his life. He admonished the brethren about the correctness of their daily life. Once he asked a candidate:

"What would you do if you found a hundred forint (Hungarian money) bill? Would you give it to missions?"

The man answered wisely:

"No, I would not. That is not my money and cannot be my contribution. I would take it to the town hall."

This wise answer was the result of Kornya's general teaching. He warned his brethren about alcohol, and about debts. *"Debt is eating the meat out of your plate,"* he said. Another sentence he expressed his idea: *"Debt eats with you out of one plate."*

In the early years of his ministry Kornya did not have any fixed salary. He had his small farm. Whenever he could, he worked in it, and when he was away his family attended to it.

The small congregations, however, always offered him honoraria for his expenses. Many times he accepted just part of the amount offered saying that much was enough. He took precautions in avoiding the insult of poorer people who invited him for lodging or for meals. Often he presented himself for invitation for meals. One poor family was overwhelmed by the honor of having him as a guest, but the mother tried to excuse herself:

"All we have is only bean soup!"

"That is what I like," answered her guest thus putting her at ease, and they had a happy fellowship. Such incidents were well known about Kornya and the people respected and admired him.

The life and work of Kornya have had a more lasting effect on the Baptist mission on Hungary and Romania than just numerical growth of the work in his time. The method he introduced and practiced proved to be the most efficient mode to spread the Gospel in that part of Europe. It was efficient because it was based on and followed the New Testament pattern. It was a blessing to the Baptist mission work in the two countries that Kornya, after he discovered his own talent did not rush to any school. It is doubtful if higher education or theological training would have added to the performance of Kornya.

Michael Kornya died at the age of 72 on January 3, 1917 in Bihardioszeg. The sad news spread quickly for hundreds of kilometers. His body lay in a simple casket. At the funeral service 12 elders stood by the bier. The great mass of mourning saddened people filled the streets around the church.

When Henrich Meyer, another great pioneer worker and leader, stepped into the pulpit he was so overcome by grief and emotion that for minutes could not say a word. His first sentence after he overcame his deep feeling was *"Kornya is no more."* Thereupon the whole congregation burst out in loud sobbing.

"Kornya is dead. Kornya is no more."

(To be continued)

* Booklet, published by the *Hungarian Baptist Union of America*, 1983., pp.16. Double anniversary: *Michael Kornya* (1844-1917) *Bela Udvarnoki* (1897-1992)

THE PASTOR'S SON

Every Sunday afternoon, after the morning service at the church, the Pastor and his eleven year old son would go out into their town and hand out Gospel Tracts. This particular Sunday afternoon, as it came time for the Pastor and his son to go to the streets with their tracts, it was very cold outside, as well as pouring rain. The boy bundled up in his warmest and driest clothes and said,

- *OK, dad, I'm ready.*

- *Ready for what?*

- *Dad, it's time we gather our tracts together and go out.*

- *Son, it's very cold outside and it's pouring rain.*

The boy gives his dad a surprised look, asking,

- *But Dad, aren't people still going to Hell, even though it's raining?*

- *Son, I am not going out in this weather.*

Despondently, the boy asks,

- *Dad, can I go? Please?*

His father hesitated for a moment then said,

- *Son, you can go. Here are the tracts, be careful son..*

Thanks Dad!

And with that, he was off and out into the rain. This eleven year old boy walked the streets of the town going door to door and handing everybody he met in the street a Gospel Tract.

After two hours of walking in the rain, he was soaking, bone-chilled wet and down to his VERY LAST TRACT. He stopped on a corner and looked for someone to hand a tract to, but the streets were totally deserted.

Then he turned toward the first home he saw and started up the sidewalk to the front door and rang the doorbell. He rang

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

the bell, but nobody answered. He rang it again and again, but still no one answered. He waited but still no answer. Finally, this eleven year old trooper turned to leave, but something stopped him.

Again, he turned to the door and rang the bell and knocked loudly on the door with his fist. He waited, something holding him there on the front porch! He rang again and this time the door slowly opened.

Standing in the doorway was a very sad-looking elderly lady. She softly asked, 'What can I do for you, son?' With radiant eyes and a smile that lit up her world, this little boy said,

'Ma'am, I'm sorry if I disturbed you, but I just want to tell you that JESUS REALLY DOES LOVE YOU and I came to give you my very last Gospel Tract which will tell you all about JESUS and His great LOVE.' With that, he handed her his last tract and turned to leave.

She called to him as he departed. *'Thank you, son! And God Bless You!'*

The following Sunday morning in church Pastor Dad was in the pulpit. As the service began, he asked, 'Does anybody have testimony or want to say anything?'

Slowly, in the back row of the church, an elderly lady stood to her feet. As she began to speak, a look of glorious radiance came from her face,

No one in this church knows me. I've never been here before. You see, before last Sunday I was not a Christian. My husband passed on some time ago, leaving me totally alone in this world. Last Sunday, being a particularly cold and rainy day, it was even more so in my heart that I came to the end of the line where I no longer had any hope or will to live.

So I took a rope and a chair and ascended the stairway into the attic of my home. I fastened the rope securely to a rafter in the roof, then stood on the chair and fastened the other end of the rope around my neck. Standing on that chair, so lonely and broken-hearted I was about to leap off, when suddenly the loud ringing of my doorbell downstairs startled me. I thought, 'I'll wait a minute, and whoever it is will go away.'

I waited and waited, but the ringing doorbell seemed to get louder and more insistent, and then the person ringing also started knocking loudly...

I thought to myself again, 'Who on earth could this be? Nobody ever rings my bell or comes to see me.' I loosened the rope from my neck and started for the front door, all the while the bell rang louder and louder.

BETHESDA PROJECT

We have appreciated how God has shown us His grace, love, and guidance in the work that is being done in Chapare, Bolivia. There are many times that we can get discouraged because the work seems so difficult, but it has been amazing to see how the people come together to support the project.

We came to a difficult decision about our February trip and unfortunately, only two of us were able to go because some of our team members were unable to get visas to come. But God still worked through a very good friend of mine, Ovidiu Savin, who is from the Romanian Baptist Church in Kitchener, Ontario. Ovidiu and I had the opportunity to enjoy a close friendship and serve God with the people in Chapare, Bolivia. Our goal was to get the office, kitchen, and bathroom finished

When I opened the door and looked I could hardly believe my eyes, for there on my front porch was the most radiant and angelic little boy I had ever seen in my life. His SMILE, oh, I could never describe it to you! The words that came from his mouth caused my heart that had long been dead, TO LEAP TO LIFE as he exclaimed with a cherub-like voice, 'Ma'am, I just came to tell you that JESUS REALLY DOES LOVE YOU.' Then he gave me this Gospel Tract that I now hold in my hand.

As the little angel disappeared back out into the cold and rain, I closed my door and read slowly every word of this Gospel Tract. Then I went up to my attic to get my rope and chair. I wouldn't be needing them anymore.

You see, I am now a Happy Child of the KING. Since the address of your church was on the back of this Gospel Tract, I have come here to personally say THANK YOU to God's little angel who came just in the nick of time and by so doing, spared my soul from an eternity in hell..

There was not a dry eye in the church. And as shouts of praise and honor to THE KING resounded off the very rafters of the building, Pastor Dad descended from the pulpit to the front pew where the little angel was seated.... He took his son in his arms and sobbed uncontrollably.

Probably no church has had a more glorious moment, and probably this universe has never seen a Papa that was more filled with love & honor for his son.... Except for One. (Author unknown)

and we were able to do that. Ovidiu Savin was working hard every day getting the ceramic tiling done. We had laborers come in and work with us on masonry, plumbing and electrical work, which all got done. We also appreciated how the church community came and worked along with us. Several ladies cleaned the grout between the tiles and several men came in to do cement work and were able to get an external building roof taken off, rebuilt, and retiled. Every night we had the opportunity to spend time with church communities in worship and prayer. We were also given the opportunity to rent the building to AMBI, local highway repair contractors that the government employs, which means that for one year, the Association of Baptist Churches of Chapare will be able to generate a small revenue. This will help support the work to get the building up and running as a Bible college/community college. Praise God for this and we thank Him for His support and blessing.

We thank you all for standing behind this work and getting this project done that will bless the community of Chapare and honor God. Our August 2013 team is coming together, but we are still looking for youth. Our team leaders are four young ladies, one being my daughter Jessie Cserepka. For those interested, please go to our Facebook link: "A touch of Compassion", where there is an online application. We also ask that you email us at linkup01@gmail.com for more information that you might need.

Real love doesn't just sit on the sidelines. Real love has hands. Real love has feet. It hugs the widow and comforts the orphan. It gives to the poor and defends the downtrodden. Real love moves you to action. That's the love Jesus showed you, and it's the love you can show others!

Love others not just with your words, but with a Biblical love that moves you to action!

Barney Cserepka

Sierra Leone

Makeni, 2013 április 10.

Nem volt villany a kórházban

Szépen teltek az ünnepek. A nagy-pénteki ökumenikus istentiszteleten körülbelül háromezren szorongtak a város sportpályájának a lelátóján, vasárnap pedig már megint nem volt elég hely az imasátorban.

Az örömben azonban némi ürmös is vegyült, mert több hónapi folyamatos áramszolgáltatás után egy héttel az ünnep előtt kikapcsolták nappalra a villanyt. Én éjszakára sem mindig kaptam áramot, teljesen leolvadt a hűtőszekrényem, és a 40 C körüli esti hőségben még egy pohár hideg vizet sem tudtam inni.

Úgy tűnt viszont, hogy az éjszakai szórakozóhelyeknek nem volt ilyen problémájuk, mert majdnem minden nap reggel 4-ig tartott a zenebona. Bizonyára mindegyiknek volt készenléti áramfejlesztője és benzint is tudtak valahonnan szerezni, pedig az autók hosszú sorokban álltak a benzinkutaknál üzemanyagért.

Sajnos van egy kis kerthelyiség a közelünkben is, ahol hétvégén és ünnepeken élő muzsikával szórakoztatják az italozó vendégeket. Van egy kis zenekaruk gitárral, elektromos zongorával, néhány énekessel és természetesen a mindenhol elmaradhatatlan hét dobbal. Néha még vallásos énekeket is hallottam felcsendülni elég hangosan, úgy éjjel két óra tájban. Nem tudom, hogy ez most az evangélikáció új módszere, vagy pedig arrogáns fiatalok az Úr házából ellopott zenével szórakoztatják a hallgatókat, hasonlóképpen mint annak idején Nabukodonozor király, aki a jeruzsálemi templomból elvitt serlegekben szolgálta föl részegítő italtait.

Az is lehet, hogy a hangoskodók összejátszanak az éjszakai besurranókkal, míg az egyik csapat zajt csap, a másik csapat elindul „beszerezni”. A kecske mama után nemrég az autóm akkumulátorát akarta valaki ellopni. Sikerült észrevétlenül kinyitnia a motorház tetejét, és csak akkor menekült el, amikor a kutyák megtámadták. Még a csavarhúzóját és a pengés kését is kiejtette a kezéből, amikor átugrott a kerítésen.

Húsvét hétfőjén viszonylag elég korán, már hajnal háromkor elcsendeseedett a város. „Hála az Úrnak”, mondtam magamban, most legalább tudok aludni addig, amíg felharsan nem keresztyén szomszédaim imára hívó hangszórója.

Azonban alighogy elkezdtem szunyókálni, csöngött a telefon. Egy kétségbeesett hang segítségért könyörgött.

„Nagyon nagy baj van, Szalimátut teljesen elöntötte a vér. Nagyon sok vért vesztett.”

Még nincs egy éve annak, hogy Mohamed felesége, Szalimátu megérkezett kis batyujával Guineából. A házasságot a két család rendezte el Conakryban, ennek ellenére nagyon szeretik egymást. Még egy kis házi menyegzőt is tartottunk a verandámon, Mohamed és Szalimátu büszkén feszített a legszebb ruhájukban a néhány meghívott vendég között. A vacsorát én főztem, meg egy egyszerű tortát is készítettem a lábomban, mert sütőm nincs. Sajnos azonban azóta hozzájuk is betörték, és elvitték a legszebb ruháikat.

Amikor Szalimátu állapotos lett, elvittem a katolikus kórházba és kivizsgáltattam. Még fényképet is készítettek a kisbabáról és megnyugtattak, hogy minden rendben volt.

„Siess, vigyed a kórházba” mondtam Mohamednek, amikor hallottam a hangját.

Az állami kórházat ajánlottam, mert ott kismamáknak nem kell fizetni. Mohamen öt perc múlva már az ajtómnál zokogott:

„Már felállni sem tud, nagyon gyenge.”

„Most nincs idő a sírásra, menjetek a kórházba”, mondtam Mohamednek és kezébe nyomtam az autókulcsot.

Nem sok idő múlva újra csengett a telefon.

„Itt vagyunk az állami kórházban, két álmós nővér kinézett az ajtón és azt mondták, hogy nem tudnak semmit sem csinálni, mert nincs villany.”

„Ez szomorú”, gondoltam magamban. A klubokban egész éjszaka van áram, de nincs egy készenléti generátor a kórházban.

„Hajtsatok a katolikus kórházba, míg odaértek, megkeresem Szalimátu papírjait.”

Tíz perces lázas keresés után megtaláltam a kórházi kártyát a hivatkozási számmal, de amikor hívtam őket, Mohamed ismét sírva mondta:

„Innen is elküldtek, mert a szülésznő nincs szolgálatban.”

Hála az Úrnak, a harmadik kórházban, amint meglátták a vérző kismamát, gyorsan beindították a generátort. Sajnos az öt és fél hónapos kisfiút már nem lehetett megmenteni, halva született. Szalimátunak azonnal gyógyszereket adtak infúzió keresztyül. Még most sincs jól, de van remény, hogy felépül.

Mohamed és Szalimátu a Fula Bibliaolvasó csoport leghűségesebb tagja. Szalimátu nem tud még olvasni, és ezért néha unatkozik, de amióta Hawa ismét elkezdett járni az órákra, örült, hogy új barátnőre akadt. Hawa egy néhány hónappal előttről szült egy kisfiút, amíg mi olvastunk, Szalimátu nagy örömmel

vállalta a dada szerepét, minden bizonyítással sokszor gondolt arra, hogy nem sokára a saját gyermekét tarthatja majd a kezében.

Kérlek, imádkozzatok Mohamedért és Szalimátuért, hogy mielőbb felépüljenek testileg is és lelkileg is, és azért, hogy ez az eset hozza őket közelebb az Urhoz.

Imádkozzatok azért is, hogy nem keresztyén barátait ne tudják őket befolyásolni, és ne hallgassanak azokra, akik mindenféle babonás tanácsokat adnak nekik. Imádkozzatok a kis Fula Bibliaolvasó csoportért, főként azért, hogy az elhintett ige hozza meg a megterés gyümölcseit.

Imádkozzatok érettem is, hogy jó egészséggben tovább tudjam végezni a szolgálatot.

Testvéri üdvözléssel,
Füredi Kamilla

Fire Accident in the Family of Zoltan Nyul in Pacir (St. Moravica), Serbia

(Excerpt from a news letter)

On March 18, 2013 the great tragedy struck the family of brother Zoltan Nyul in Pacir (St. Moravica), Serbia... His wife Viktoria and children managed to escape from the burning house without any harm, but brother Zoltan got some minor burns and cuts on his hands and face. Thank the Lord they are all safe now... As we visited the site the day after, only the pile of smoldering rubble is left. Nothing could be salvaged, not even the family pictures. Temporarily they moved to the house of in-laws, but the future looks pretty grim as to their options for living. Zoltan and Viktoria have 7 children.

TESTIMONY:

Visiting brother Zoltan, I can say just one thing: His faith in the Lord and zeal for the ministry has not burned, but continues to burn as ever, even with greater flames! Satan has attacked this area almost succeeding to hurt two of the key leaders: Zoltan and Tibor Nagy, who also had car accident during the blizzard few days before. But Satan miscalculated himself; these two brothers are ready to serve the Lord even with greater fire and zeal as ever. So, pray that the people might not see the flames of their burning house and be astonished, but the flames of God's love and grace in their hearts which is burning as ever. That their testimony may bring many to Christ for salvation.

Rev. Dr. Ondrej Franka;
President UBC in Serbia

MINDENÜNK ODAVESZETT, DE A HITÜNK MEGMARADT

Nagy békességünk van. Tapasztaljuk, hogy az Úr velünk van és cselekszik – mondja Nyúl Zoltán testvér, két héttel azután, hogy a házuk leégett. Náluk éppen hajnalodik. Érzékelem, amint beszélgetés közben felesége, Viktória és valamelyik iskolába készülő gyerek is kijön a konyhába. Zoltán apósáéknaál találtak átmeneti otthonra.

A gyerekek? Jól vannak ők is. A kisebbek meg-megkérdezik, mikor megyünk haza?

A Pácséri Magyar Baptista Gyülekezet testvérisége a hűsvéti tisztelet után.

Házukat nem lehet újra építeni. Lefoglalóztak egy házat a faluban. Fel kell újítani, bővíteni, de alkalmasnak látszik a 9 tagú család számára. Május vége előtt kell kifizetni. Az Úrnál ez lehetséges, úgy látom Nyúl testvér is hiszi ezt.

Mindenki segít. Az egész gyülekezet ott áll mögöttünk. A tejes néni, bár nehézségei vannak, ingyen adja a tejet. Magyarországon, itt Szerbiában, Erdélyben, meg tudom, hogy nálatok is gondolnak ránk. Végtelenül hálásak vagyunk a segítségért. Az imádságokért különösen is - ezt föltétlenül mond el – anélkül összeomlottunk volna.

Nagy Tiborról is érdeklődöm, a másik magyar lelkipásztorról, akinek a kocsija néhány nappal előbb a hóviharban összetört.

Éppen neked akartam írni az autó ügyről. Képet vártam hozzá e-mailen Tibortól. Amíg nem jött meg a kép, lementem a konyhába, palackot cserélni. A többit tudod, meggyulladt és leégett a ház. Tibor autója használhatatlanná vált, de hálás az Úrnak, hogy ő nem sérült meg, sőt annak is, hogy ezúttal egyedül volt az autóban.

Imádkoztunk gyakran a gyülekezetek testvériségéért is, ahol szolgál Zoltán és Tibor.

Tele volt mindegyik imaházunk az ünnepek alatt. Az Úr adott erőt a szolgálatokhoz. Tiborral együtt hisszük, hogy valami jót fog kihozni ezekből a próbákból, még mások számára is az Úr.

Nem folytatom. Inkább egy válogatást állítok össze azokból az írásokból (levelek, újságcikkek, riportok), melyek a tüzesetet követő napokban eljutottak hozzám. Egyrészt azért, mert ezen a MABAVISZOS oldalon ezzel afölötti örömmel is hangot akarok adni, hogy a magyar baptisták a Kárpátmedencében és azon túl is együtt éreznek és összefognak a szükség idején.

Másrészt azért, mert példa értékűnek találom azt a karitatív aktivitást, amivel Nyúl Zoltán testvér az elmúlt évtized során segítette a környezetében élő elesetteket, betegeket, rászorultakat, anynyira, hogy szolgálatát a polgári média is figyelemmel kísérte, s kíséri most is, amikor ő és családja került nagyon nehéz helyzetbe.

A szerbiai és a magyarországi baptista vezetők írása után a *Magyar Szó Online* és a *7Nap, Vajdasági hetilap* írásaiból idézek – utólagos engedélyükre számítva.

2013. március 18-án, hétfőn a kora esti órákban a pácséri (Szerbia) gyülekezet lelkipásztorának, a vajdasági baptista misszió vezetőjének, Nyúl Zoltán családjának háza 95 %-ban leégett. Szinte minden benne lévő ingóságuk a tűz martaléka lett. Isten csodájaként a család minden tagja egészséges, csak az édesapa szenvedett kisebb mértékű égési sérülést, de már ki is engedték a kórházból.

Magyarországi Baptista Egyház Országos Tanácsa, 2013. március 19.

Részletek a *Magyar Szó Online*, és a *7Nap, Vajdasági hetilap* írásaiból

A tiszteletes nevét nem csak hívei ismerik, hiszen szerteágazó karitatív munkája egész Vajdaságba hírét vitte... A tűzoltókat fél 6 körül riasztotta a tiszteletes felesége, akiket a helyszínre érve 4-5 méteres lángok fogadtak. A tűz nagyon gyorsan átterjedt az egész házra, de szerencsére a házban tartózkodóknak sikerült időben kimenekülniük. Szemtánuk elmondása szerint, egyik kislányát maga Nyúl tiszteletes mentette ki az ablakon keresztül.

A lelkész házaspár hét gyermeket nevel, a legidősebb fiú huszonhárom, a legfiatalabb leányka négyéves, így természetesen a gyerekekre terelődik a szó.

- Sokkolta őket ami velünk történt, késő estig a szomszédok fogadták be őket, ott is aludt el némelyik, végül azután apánál telepedtünk le, a kedd jö-

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangeliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a **magyarországi** testvérekért, kedden a **Romániában**, szerdán az **Észak-Amerikában és Ausztráliában** élő magyar baptista testvérekért, csütörtökön a **Délvidéken**, pénteken a **Felvidéken**, szombaton a **Kárpátalján** élő magyar baptista testvérekért.

vés-menéssel, kármentéssel telt. Samu hol ezzel, hol azzal szaladt hozzám, hogy nézd, anyu, ez megmaradt, például a kavicsgyűjteménye, meg ilyen apróságok, de hát mindennek úgy örülnek, a megsárgult, félig elégett képeknek is. Ma már iskolába indítottuk a két általános iskolást... Telefonált Sára meg Dani osztályfőnöke, segítenek a könyvpótlásban, fénymásolják a füzeteket, ez mind erőt ad. Mára, holnapra, a napi váltóruhánk megvan, iskolatáskák, szükséges gyógyszerek érkeztek, ez is nagyon fontos, mert asztmás gyerekünk is van. Volt aki már cserepet, építőanyagot kínált...

- Én azt mondom – folytatta Viktória -, hogy nem a ház volt az életünk értelme. Szerettük nagyon, hiszen az otthonunk volt, egy meleg fészek, de a lényeg az adta, akik benne voltak, a családjuk. Nem lehet életcél egy ház, telek, meg ilyesmi, mert egy pillanat alatt elillanhat ez mind.

- Elveszték az emlékeink -- fogalmaz Nyúl Zoltán tiszteletes. Az éveken keresztül előszeretettel gyűjtögetett sok aprósággal együtt elégtelen feleségem irodalmi és szépirodalmi könyvtára. Nálam volt az egyháztörténelmi levéltár. Nagyon sok bibliai vers jut eszembe. Egyik ilyen például, hogy ne aggódalmaskodjatok. A világ és annak gyönyörűsége elmúlik. Ami testi, elveszik, ami lelki, megmarad. A házunk ugyan elveszett, de lelkünk, hitünk megmaradt. Megvált-

tónk megőrzött bennünket. Isten be tudja pótolni összes hiányosságunkat. Most valóban megtapasztaljuk, hogy a rossz is javára lehet az embernek.

- Mit tart legfontosabbnak, hogyan tovább? (7Nap, Vajdasági hetilap)

- Tekintetem a hegyekre emelem, honnan jön segítségem? Segítségem az Uról jön. (121. zsoltár) Nézzenek Krisztusra, Ő minden helyzetben segít. Mi pedig építkezni fogunk, mert kell a családnak egy új Nyúl fészek. Nem megyünk el. Nekünk itt van szolgálatunk, elhivatottságunk.

- Extra adag szeretet árad felénk, látjuk azt, hogy milyen jó így élni..., most ünnepre készülünk, itt van virágvasárnap, húsvét, nagypéntek után jön a feltámadás, nekünk is új kezdetünk lesz húsvét után, addig pedig gondolkodunk, tervezünk. Az biztos, hogy valami új kezdődik...

Nyúl Zoltán testvér a Facebookon ezzel az énekszöveggel kívánt mindenkinek áldott húsvétot: "Mert Jézus él, Vele szép a jövő, Ha jó a vész, nem hagy el Ő. Hatalma véd a próbák éjén, Így vándorutam vidáman járom én."

Ámen. Legyen úgy!

(Herjeczki Géza)

A támogatás lehetőségéről a szerkesztő rovatában, a 2. oldalon olvashatunk.

VÁRATLAN FELADAT

Életem (37b)

„Egy úton lévő samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta.” (Lk 10,33)

Ez az egy év is életem része. Ez az egy év, abban a városban. Nem lehetett, hogy ne lássam, hogy az új lakóhelyemen a fiatal asszony lelkileg igen megterhelt. Olyan természetű volt ez, hogy jobb lett volna elmenekülni, de nem tettem meg, mert samaritánus vagyok. Ha el is menekülök, a "kirabolt" és "félholtra vert" személy lelkiismeretemben, a cserbenhagyás miatt is, megmarad.

Úgy voltam, mint Lót Sodoma-Gomorában. 2Pét.2,7. Gyötörődtem, bár nem én választottam ezt a helyet, hanem ide kerültem. Maradtam és imádkoztam. Könyörögtem magamért és a fiatalasszonyért. A példázatbeli samaritánus kockáztat. Kockáztatja biztonságát, értékeit; azt, hogy bepiszkolja magát, hogy összecsukszik az ember, míg fel-emeli annak összetört testét, és számára helyezi. Ezt mind, és talán még ennél is többet megmagyaráz a pap és a lévita nem-segítésének oka.

Ma is sokan mondják, hogy túlságosan kockázatos. Himnuszokat zengenek manapság a humánus tettekről, világ-szerte. Hogy mennyi szeretet van a

világban! Bár könnyebb adni pénzt, kenyeret, mint önmagam. Csakhogy ez sokszor egyáltalán nem elég, mert a Krisztusi szeretet több, és ezért más.

Maradtam, és amikor lehetőség nyílt rá, beszéltem a fiatalasszonynak Krisztus bűnt eltörlő véréről. Csak Jézus vére törli a bűnt. Nagyon drága. Nem vehető, csak kapható! Ezért kérni kell. Sokszor térdeltem vele és imádkoztam érte. Mondtam is neki, hogy bár én imádkozom érte, de a megtisztulást - testben és lélekben - neki kell kérnie az egyetlen egytől, aki ezt megteheti. Nincs kollektív üdvösség, ahogy a nagy-egyház tanítja, ahova ő is tartozott, hanem egyenként járulunk a kegyelem királyi székéhez.

Így hagytam magára az iskolaév végén, mikor befejeződött a munkám az ottani zeneiskolában. Sok nehézséget görgetett a sátán az ő megtérése elé. Az a jó, hogy már járt a gyülekezetbe, és a közösség szeretete sokat segített. Senki sem tudott az ő nyomoráról, de tudott az Ur. Amikor végső fájdalmában, hogy összeroskad a bűn terhe alatt, felkiáltott az Úrhoz, az Ur megszabadította! Legmósta drága vérével és tiszta lett. Fehér, mint a hó!

Nagyon áldott emlékem ez, mert eszköz lehettem az Ur kezében. Abban a kegyelemben részesülhettem, hogy láthatam, hogyan tesz újjá egy lelket annak üdvösségére és szent neve dicsőségére.

És "elvitte egy fogadóba, és ápolta őt." (Lk 10,34) A gyülekezet befogadta. Bemerítkezett és boldog, maig is tagja a közösségnek. "Ha valamit ráköltesz, amikor visszatérek megadom neked." (35v.) Ha volt kockázat, ha volt félelem bennem, ezt az Ur bőségesen pótolta szívbeli örömmel, hogy nem futottam el, azaz nem kerültem el a bajbajutottat. S amikor majd visszatér az Ur, magával hozza jutalmát. Megtérít minden költséget. Így ígérte.

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Menjetek el, hirdessétek!

1. Az Úrnak lelke van én rajtam... az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek...

2. Amiképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra.

3. És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak.

4. Menjetek el: Ímé én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé.

5. Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa.

6. Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat: te pedig elmenvén, hirdesd az Isten országát.

7. Én annak az aratására küldtelek titeket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok.

8. Ezek után pedig rendele az Ur másokat is, hetvenet, és elküldé azokat kettőnként az ő orcája előtt.

9. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket...

10. Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek.

11. Menjetek el, és felállván, hirdessétek a templomban a népek ez életnek minden beszédit!

12. ...monda a Szent Lélek: Válaszszátok el nekem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam.

13. Tetszék nekünk, miután egyértelemre jutottunk, hogy férfiakat válasszunk ki és elküldjük ti hozzátok...

14. És elküldöttük Timóteust... munkatársunkat a Krisztus evangéliumának hirdetésében, hogy erősítsen titeket és intsen titeket a ti hitetek felől.

A megfejtéseket június végéig várjuk.